

A mecseknádasdi**Szent István-templom**

A mecseknádasdi Szent István-templom a Mecsek keleti kapujában, a Templom-hegy sűrű erdejének közvetlen szomszédságában áll a 6-os főút festői útka-nyarulatában.

A templomot és a mellette fekvő ezerhétszáz lelkes községet legkorábban II. András király 1235-ben kelt adománylevelében említik. Ekkor még Szent László király egyházának (ecclesia Sancti Ladislais Regis) nevezték, ám ez a patrocínium az 1330-as években már bizonyosan plébánia ranggal bíró templommal kapcsolatban többé nem bukkan fel. Az 1970-ben elvégzett ásatás szerint a kőfallal körülkerített, déli oldalán támpilléres toronnyal megerősített egyhajós épület korai elemei az 1230-as években épültek.

A település fejlődésével párhuzamosan még ebben a században egy sekrestyével és a nyugati toronnyal bővült. Utóbbi román kori jellegét a keskeny lőrészerű ablakok és a második emeleti párkányának téglából rakott fogsordísze bizonyítja. A 14. században a déli fal elbontásával a hajót és a szentélyt kibővítették, dongaboltozattal fedték, és ekkor készülhetett az északi falhoz simuló csontkamra, úgynevezett osszárium is.

Ezeket az újításokat már kora gótikus stílusban végezték, amelyet jól mutat a déli falba épített csúcsíves kapu és a bélétes ablakok. A 15. században a templom tovább gazdagodott, körbekerítették, a modern műemléki rekonstrukció során pedig feltártak egy ebből a korból származó freskót, és megtalálták a templom eredeti oltárát is.

A későbbi századok és a barokk felújítás alig változtatták meg az épület eredeti jellegét, így Magyarország egyik leggyönyörűbb középkori templomát tisztelhetjük benne. Az egyház és a település túlélte a török hódoltság viharait, a pécsi püspökség birtokaként összeírt Nádason húsz család érte meg a felszabadu-

last. A plébánia újbóli felszentelésére 1719-ben került sor, miután Wilhelm Nesselrode püspök német katolikusokat telepített a középkori templom és a falu öreg temetője köré. Az új jövevények szerették volna a Bajorországban népszerű Szent Kilián tiszteletére újraszentelni a templomot, ám Nagy György akkori plébános akaratának megfelelően Szent István lett az újraalapított plébánia patrocíniuma.

Érdekesség, hogy a telepések érkezésekor az épületet még Szent Imre templomaként említették, azaz az oszmán megszállás alatt kikopott az emlékezetből az eredeti védőszent ismerete, avagy már korábban átkeresztelték az Árpád-házi herceg tiszteletére. A sváb katolikusok 1723-ban felújították a megrongálódott épületet, de „Nadasch” 18. századi terjeszkedése miatt a közösség egy új, az eredetinel jóval nagyobb templomot igényelt. Klimó György püspök támogatásával és Pfeiffer Miklós nádasi plébános irányításával el is készült a község közepén az impozáns, barokk stílusú Szent György-templom, így a Szent István-templomot ezután inkább temetőkápolnánaként használták.

A feltárás óta turisztikai céllal mind többen keresik fel a 2004-ben díszkivilágítással gazdagodott mecseki Isten házát.

ÍRTA: VARGA SZABOLCS

FOTÓK: MÜLLER NÁNDOR